

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

30 septembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Camincean Constantin, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriai Hîncești din 11 decembrie 2014 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Camincean Constantin Valerii, născut la 26 aprilie 1990, originar r-l Criuleni s. Ișnovăț, domiciliat r-l Hîncești s. Cărpineni.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 30.09.2014-11.12.2014
2. instanța de apel: 21.01.2015-23.04.2015
3. instanța de recurs: 02.07.2015 - 30.09.2015

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriai Hîncești din 11 decembrie 2014, Camincean Constantin Valerii a fost condamnat în baza:

- art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, la 10 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip închis.
- art. 163 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumul de pedepse lui Camincean C., i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 11 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că, Camincean C. fiind în condiții de conviețuire din anul 2011 cu concubina sa Ciubotaru Anastasia, având la întreținere doi copii minori, primul copil fiind din relația anterioară a acesteia, iar al doilea copil fiind din relația lor comună, având domiciliul în s. Cărpineni r-l Hîncești, din anul 2012 a acționat în mod sistematic intenționat, sub influența alcoolului, agresând-o fizic și psihic pe concubină și aplicându-i lovituri cu diferite obiecte peste tot corpul, cauzându-i dureri fizice, amenințându-o cu răfuială fizică și cu moartea, a izolat-o în locuință, aceasta fiind nevoită să fugă de acasă când era bătută, a lipsit-o pe ea și pe cei doi copii de mijloace de existență primară, deteriorând intenționat bunurile comune, iar ca rezultat al acțiunilor violente viața lui Ciubotaru A. a devenit un calvar, fiind în permanență provocată stărilor de suferințe fizice și psihice.

Astfel, Camincean C. în anul 2012, înaintea sărbătorilor de paști, aflându-se la domiciliu, în stare de ebrietate alcoolică, i-a cerut lui Ciubotaru A. bani ca să restituie o datorie la magazin, însă când victima l-a întrebat ce a procurat de la magazin, inculpatul a agresat-o cu un cuțit de bucătărie intenționând să o taie în regiunea inimii. Acțiunile acestuia nu au fost duse până la capăt, deoarece victima a respins atacul, tăindu-se cu cuțitul în palmă.

Tot el, Camincean C., în una din zilele lunii septembrie 2013, când Ciubotaru A. s-a întors acasă de la maternitate cu fiul mai mic, a agresat-o fizic, lovind-o cu capul de ciment, fiind bănuită de acesta că ar fi ascuns banii trimiși de mama victimei.

De asemenea, Camincean C., în luna iulie 2014, când Ciubotaru A. se afla internată în spital cu fiul cel mai mic, sistematic o contacta telefonic și o înjura, iar la întoarcerea ei acasă, a bătut-o cu un lanț metalic peste tot corpul, cauzându-i suferințe fizice și psihice.

La fel, la data de 01 august 2014, în timpul zilei, la domiciliu, fiind în stare de ebrietate alcoolică, Camincean C. a amenințat-o pe Ciubotaru A. cu moartea, demonstrându-i acesteia un cuțit, comunicându-i că l-a procurat în special pentru ea, achitînd suma de 285 lei și îi va aplica 285 de lovituri. În aceeași zi, în jurul orei 13.00, i-a legat părții vătămate cu o funie de pat picioarele desfăcute, spunîndu-i că-i va introduce în vagin cartofi fierbinți și o sticlă stricată. Acțiunile inculpatului nu au fost realizate pînă la capăt, din cauza plînsului și strigătelor părții vătămate în urma căruia s-a trezit din somn copilul cel mai mic care plîngea.

Ulterior, inculpatul Camincean C. urmîndu-și acțiunile sale agresive, în noaptea de 01 spre 02 august 2014 în jurul orei 01.00, a trezit-o din somn pe Ciubotaru A. și a lovit-o cu pumnul peste față, cerîndu-i să alunge din curtea casei vecinii Luță A., Marcu I. și Vrabie M., cu care el a consumat alcool pe parcursul serii. După plecarea vecinilor, acționînd cu intenție, i-a aplicat lui Ciubotaru A. o lovitură cu cuțitul în regiunea abdomenului, cauzându-i vătămări corporale grave ce constituie pericol pentru viață.

În continuare, Camincean C., văzînd că prin rana cauzată părții vătămate i-a ieșit un intestin, acționînd cu intenție, a introdus intestinul înapoi în rană, apoi a introdus și o bucată de pîine muiată în apă, lipind pe rană fîșii de bandă adezivă, i-a ordonat lui Ciubotaru A. să se culce că-i va trece, creîndu-i astfel, situația reală periculoasă pentru viață și sănătatea ei. Camincean C., conștientizînd, că i-a cauzat concubinei Ciubotaru A. vătămări corporale, ce se pot solda cu urmări grave, inclusiv cu decesul acesteia, a lăsat-o fără ajutor, de asemenea interzicîndu-i să apeleze la ajutor medical calificat, prin ce i-a pus în pericol viața și sănătatea.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului Camincean C. a fost calificată *de drept* în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal și anume –*violența în familie adică acțiunea intenționată, manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra a mai multor membri ai familiei, care a provocat suferință fizică, soldată cu vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății, suferință psihică, prejudiciu material și moral, precum și în baza art. 163 alin. (1) Cod penal – lăsarea cu bună știință fără ajutor a unei persoane care se află într-o stare periculoasă pentru viață și este lipsită de posibilitatea de a se salva din cauza neputinței, persoană pe care el*

însuși a pus-o într-o situație periculoasă pentru viață, știind despre primejdie și avînd posibilitatea de a acorda ajutor părții vătămate.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blîndă.

În motivarea apelului declarat a invocat că i-a fost stabilită o pedeapsă prea aspră, instanța nu a luat în considerație că a recunoscut vina, regretă și se căiește de cele comise. De asemenea are la întreținere doi copii minori pe care trebuie să-i crească și să-i educe.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2015, a fost respins apelul inculpatului ca nefondat și menținută sentința.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și just a conchis săvârșirea infracțiunilor imputate de către inculpat, reieșind din totalitatea probelor acumulate la prezenta cauză, ce au fost apreciate cu respectarea prevederilor art. art. 100 alin. (4), 101 Cod de procedură penală.

La capitolul stabilirii pedepsei, instanța de apel a considerat că prima instanță corect a aplicat prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale, ținînd cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei ce atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de apel a constatat că, circumstanțe ce atenuază vinovăția inculpatului nu au fost stabilite, iar circumstanțe agravante au fost stabilite săvîrșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate, prin acte de o deosebită cruzime și prin batjocorirea victimei, săvîrșirea infracțiunii cu folosirea armei.

În viziunea instanței de apel, la stabilirea pedepsei prima instanță a ținut cont de faptul că inculpatul a comis o infracțiune deosebit de gravă, anterior a fost condamnat, deși antecedentele penale sînt stinse, inculpatul concluzii nu și-a făcut și nu a dat dovadă de corectare, iar la locul de trai se caracterizează negativ.

Instanța de apel a menționat că, avînd în vedere art. art. 4, 61 alin. (2) Cod penal, prima instanță corect i-a aplicat inculpatului pedeapsa prevăzută de art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, închisoare pe un termen de 10 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, în temeiul art. 163 alin. (1) Cod penal, închisoare pe termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar conform art. 84 alin. (4) Cod penal, pedeapsă definitivă - 11 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip închis. La fel, a considerat că o astfel de pedeapsă va fi una corectă, echitabilă și legală și corespunzînd întocmai faptelor săvîrșite de inculpat, iar corectarea ultimului nu este posibilă fără a fi supus pedepsei cu închisoarea.

6. Hotărârile judecătorești adoptate în prezenta cauză sînt atacate cu recurs ordinar de către inculpat, prin care solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blîndă. În

motivarea recursului ordinar, autorul invocă argumente similare cu cele indicate în apel.

Ulterior, inculpatul Camincean C. a depus un recurs ordinar suplimentar, prin care a solicitat să-i fie recalificate acțiunile de la art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal la art. 146 alin. (1) Cod penal sau să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă conform art. 79 Cod penal. În motivarea recursului ordinar suplimentar, a invocat că a recunoscut vina pe deplin, a acordat ajutor persoanei care a primit vătămări corporale grave din partea sa. De asemenea, a menționat că s-a purtat agresiv datorita faptului că la sosirea acasă de la muncă a găsit în gospodărie mizerie, soția în stare de ebrietate, iar copiii murdari și flămânzi.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând respingerea prezentului recurs ca inadmisibil, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute de art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, prin care autorul trebuie să invoce concret unul din temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care este conținutul acestuia, argumentarea din punct de vedere a problemei de drept și prin ce cauza dată are importanță deosebită pentru jurisprudență.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Deși inculpatul a declarat un recurs ordinar suplimentar prin care își exprimă comportamentul său agresiv, instanța de recurs îl va considera ca un recurs unic și se va expune și asupra argumentelor invocate în acest supliment al recursului declarat.

Cu toate că inculpatul în recursul său nu a făcut trimitere la un careva temei concret prevăzut la art. 427 Cod de procedură penală, însă din textul recursului Colegiul penal întrevade că acesta semnalează temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 10), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, unde este stipulat că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Reieșind însă din textul recursului, Colegiul atestă, că inculpatul la argumentarea temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, invocă dezacordul cu încadrarea juridică a acțiunilor imputate în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, considerând că acțiunile sale urmează a fi încadrate în baza art. 146 alin. (1) Cod penal și anume *omorul săvârșit în stare de afect.* Însă, din studiul apelului declarat se constată că acest argument nu a fost invocat ca motiv al apelului, în care a fost solicitată doar aplicarea unei pedepse mai blânde.

Prin urmare, având în vedere prevederile art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, care stipulează că *temeiurile menționate la alin. (1) pot fi invocate în recurs, doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel*, Colegiul penal statuează că argumentul menționat mai sus nu poate constitui obiect de discuție în instanța de recurs și îl respinge ca neîntemeiat, deoarece chestiunea reîncadrării juridice a acțiunilor inculpatului în baza art. 146 alin. (1) Cod penal nu a fost invocată ca obiect de studiu în instanța de apel, unde a fost dezbătută doar chestiunea privind pedeapsa aplicată inculpatului așa cum a și fost invocat, nu și reîncadrarea acțiunilor inculpatului în baza altor norme ale Părții Speciale ale Codului penal.

De asemenea, instanța de recurs menționează că în urma comiterii infracțiunii de către inculpatul Camincean C. prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, părții vătămate i-a fost cauzată vătămare gravă a integrității corporale, care nu s-a soldat cu decesul victimei, pe când infracțiunea prevăzută la art. 146 alin. (1) Cod penal, în baza căreia inculpatul solicită recalificarea acțiunilor sale, prevede pedeapsa pentru - *omor săvârșit în stare de afect survenită în mod subit, provocată de acte de violență sau de insulte grave ori de alte acte ilegale sau imorale ale victimei*. Astfel, Colegiul penal concluzionează că nu poate fi recalificată o infracțiune săvârșită cu cauzarea de leziuni corporale grave victimei într-o infracțiune soldată cu decesul victimei, deoarece acest fapt nu a avut loc.

Cu referire la temeiul pentru recurs invocat de către inculpat și prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în opinia Colegiului nu și-a găsit confirmarea, iar aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse mai blânde conform art. 79 Cod penal, în circumstanțele expuse, precum, recunoașterea vinei, acordarea ajutorului părții vătămate și prezența copiilor minori la întreținere, nu pot fi considerate ca circumstanțe excepționale. Prin urmare, Colegiul penal menționează că astfel de împrejurări nu pot fi reținute în cazul inculpatului, deoarece nu sunt circumstanțe ce ar constitui o excepție a comportamentului și personalității ultimului, ce ar permite aplicarea în privința sa a dispozițiilor art. 79 Cod penal, fapt menționat și în Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a RM nr. 8 din 11.11.2013 „Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale”, în care este stipulat că, aplicarea art. 79 Cod penal este admisibilă, doar în cazul în care există, ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, ori în datele privind personalitatea infractorului, circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor, ori a personalității inculpatului, împrejurările obișnuite fiind cele care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor, ele nefiind considerate drept excepționale. În acest sens Colegiul penal remarcă că, în prezenta speță nu au fost stabilite careva împrejurări ce micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și date privind personalitatea făptuitorului (grad de invaliditate -I, II (persoana cu dezabilitați severe și accentuate), merite deosebite față de societate, alte circumstanțe de importanță majoră).

Totodată, Colegiul consideră că în cazul supus examinării pedeapsa stabilită de către instanțele de fond este în limitele legii, luând în considerație criteriile generale

de individualizare prevăzute în art. 75 Cod penal, nefiind constatate careva încălcări ale drepturilor inculpatului, căruia i-a fost stabilită o pedeapsă echitabilă, iar termenul pedepsei stabilite va duce la corectarea și reeducarea acestuia, luând în considerație scopul pedepsei penale prevăzut în art. 61 Cod penal.

Astfel, instanța de recurs statuează că prima instanță și instanța de apel, întemeiat a ținut cont de faptul că infracțiunea comisă de inculpat este deosebit de gravă, anterior fiind condamnat, deși antecedentele penale sunt stinse inculpatul nu a dat dovadă de corectare, iar la locul de trai se caracterizează negativ. La fel, Colegiul penal consideră că instanțele de fond just au reținut în calitate de circumstanțe agravante, săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate, prin acte de o deosebită cruzime și prin batjocorirea victimei, comiterea infracțiunii cu folosirea armei, iar circumstanțe atenuante nu au fost stabilite. Așadar, instanța de recurs consideră justă hotărârea primei instanțe de a stabili inculpatului pedeapsa definitivă, conform art. 84 alin. (4) Cod penal, 11 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Din considerentele enunțate, Colegiul penal, statuează că pedeapsa individualizată de prima instanță, menținută și de cea de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Avînd ca reper cele menționate, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Camincean C., ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Camincean Constantin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Camincean Constantin Valerii**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 28 octombrie 2015.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie